

Arrest

nr. 267 732 van 3 februari 2022
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

**Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat H. L. S. LEUNG
Terninckstraat 13 / C1
2000 ANTWERPEN**

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Angolese nationaliteit te zijn, op 22 oktober 2021 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 september 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gelet op de beschikking van 3 december 2021, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 december 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat I. VAN ISTERDAEL, die *loco* advocaat H. L. S. LEUNG verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat T. SCHREURS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker werd op 30 juli 2021 veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor de helft wegens druggerelateerde feiten.

1.2. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 21 september 2021 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13*septies*). Verzoeker heeft deze maatregel niet aangevochten bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad).

1.3. De gemachtigde van de staatssecretaris trof op 21 september 2021 eveneens een beslissing tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*). Verzoeker werd hiervan op 22 september 2021 in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Heer :

Naam: K.(…)

Voornaam: Z.(…)

Geboortedatum: (…)

Geboorteplaats: (…)

Nationaliteit: Angola

Gekend in de gevangenis als zijnde Z.(…) K.(…), geboren op (…) te (…), onderdaan van Angola. wordt een inreisverbod voor 8 jaar opgelegd voor het volledige Schengengrondgebied.

Wanneer betrokkene evenwel in het bezit is van een geldige verblijfstitel afgeleverd door één van de lidstaten, dan geldt dit inreisverbod enkel voor het grondgebied van België.

De beslissing tot verwijdering van 21.09.2021 gaat gepaard met dit inreisverbod.(2)

REDEN VAN DE BESLISSING

Het inreisverbod wordt afgegeven in toepassing van het hierna vermelde artikel van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en op grond van volgende feiten:

Overeenkomstig artikel 74/11, §1, vierde lid van de Wet 15/12/1980:

Gaat de beslissing tot verwijdering gepaard met een inreisverbod van acht jaar, omdat de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.

Betrokkene verklaart, voorafgaandelijk deze beslissing, de mogelijkheid gehad te hebben gehoord te worden. Betrokkene tekende de vragenlijst voor ontvangst op 07/04/2021. Betrokkene liet echter na deze vragenlijst in te vullen en aan de Administratie over te maken. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Het administratief dossier van de betrokkene bevat geen elementen die er op wijzen dat de betrokkene een familie- of gezinsleven in de betekenis van artikel 8 van het EVRM heeft. Uit het gevangenisdossier van de betrokkene blijkt dat hij virtueel bezoek heeft met de genaamde M.(…) T.(…) alsook gemeenschappelijk bezoek ontvangt van de genaamde K.(…) M.(…). Deze laatste betreft zijn kozijn, de eerste persoon is zijn echtgenote. Op het ogenblik van dit schrijven heeft geen van beide personen een recht op verblijf in het Rijk. Het administratief dossier bevat geen elementen waaruit zou blijken dat de betrokkene bij terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Een schending van artikel 3 EVRM wordt dan ook niet aangenomen.

De betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan inbreuk op de wetgeving inzake drugs, verdovende middelen, feiten waarvoor hij op 30.07.2021 werd veroordeeld door de correctionele rechtbank van Brussel tot een definitieve gevangenisstraf van 3 jaar met uitstel voor de helft.

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Overwegende de wezenlijke ernst van de verweten feiten, hun georganiseerd karakter en de actieve bijdrage van betrokkene in de werking van de drugshandel, bestaat er een ernstig, reëel en actueel gevaar voor een nieuwe inbreuk op de openbare orde;

Gezien de maatschappelijke impact van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Betrokkene heeft niet getwijfeld om op illegale wijze in België te verblijven en om de openbare orde zeer ernstig te verstoren. Gelet op al deze elementen, het belang van de immigratiecontrole en het handhaven van de openbare orde, is een inreisverbod van 8 jaar proportioneel.

(…)”

2. Over de rechtspleging

2.1. De verwerende partij heeft geen administratief dossier overgemaakt en geen nota met opmerkingen ingediend.

2.2. Artikel 39/59, §1, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) koppelt volgende ‘sanctie’ aan het verzuim om het administratief dossier over te maken:

“§ 1. Wanneer de verwerende partij het administratief dossier niet binnen de vastgestelde termijn toestuur, worden de door de verzoekende partij vermelde feiten als bewezen geacht, tenzij deze feiten kennelijk onjuist zijn.”

3. Onderzoek van het beroep

3.1. In een tweede middel voert verzoeker onder andere de schending aan van het zorgvuldigheidsbeginsel als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur. Verzoeker formuleert zijn grief als volgt:

“Doordat verwerende partij het inreisverbod motiveert door o.a. te stellen dat het administratief geen elementen bevat waaruit zou blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM. Volgens verwerende partij wordt een schending van artikel 3 EVRM dan ook niet aangenomen.

Terwijl uit het hoorrecht van verzoeker van 23.09.2021 blijkt dat verzoeker heeft verklaard:

- *Dat verzoeker sedert 2001 in Frankrijk woont en in Frankrijk steeds een verblijfstitel heeft gehad omwille van zijn medische problemen.*
- *Dat verzoeker in het bezit was van zijn (geldig) Angolees paspoort en Franse verblijfskaart.*
- *Dat verzoeker uitdrukkelijk heeft verklaard dat hij niet naar Angola kan terugkeren omwille van zijn ziekte en dat hij in behandeling is bij een dokter in Parijs.*
- *Dat verzoeker heeft verklaard dat hij een ziekte heeft die hem belemmert om te reizen of terug te keren naar zijn herkomstland omdat verzoeker aids heeft.*
- *Dat de Franse verblijfstitel van verzoeker geldig was tot maart 2021 en dat hij een aanvraag voor een nieuwe verblijfskaart had aangevraagd en een oproeping had gekregen om zich op 12.04.2021 te melden bij de Parijse migratiedienst. Dat verzoeker niet op deze oproeping is kunnen ingaan omdat verzoeker op 02.04.2021 in Elsene werd gearresteerd.*

Dat verzoeker uitvoerig bewijst dat hij aids heeft en in Parijs een strikte medische behandeling volgt (stuk). Dat verzoeker deze stukken bij zich had in het centrum voor illegalen, maar dat deze stukken zich niet in het administratief dossier bevinden.

Dat in het administratief dossier wel het geldige paspoort, Franse verblijfstitel en de afspraak met de Parijse migratiedienst om de verblijfskaart te hernieuwen op 12.04.2021 terug te vinden zijn.

(...)

Aangezien het zorgvuldigheidsbeginsel aan de overheid de verplichting oplegt haar beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding (RvS 2 februari 2007, nr. 167.411; RvS 14 februari 2006, nr. 154.954).

Dat uit hetgeen hierboven werd uiteengezet ook blijkt dat de beslissing van verwerende partij een onredelijke en onzorgvuldige beslissing is.

Aangezien verwerende partij stelt dat het administratief geen elementen bevat waaruit zou blijken dat verzoeker bij terugkeer naar Angola een reëel risico zou lopen onderworpen te worden aan een onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 3 EVRM.

Terwijl verzoeker heeft verklaard dat hij lijdt aan aids en dat verzoeker door deze ziekte niet kan terugkeren naar Angola; dat verzoeker voor zijn ziekte een behandeling in Frankrijk volgt en dat verzoeker wel beschikt over een geldig paspoort.

Dat verzoeker zijn ziekte en medische behandeling in Frankrijk kan staven met stukken die verzoeker bij zich heeft in het Centrum voor Illegalen te Merksplas, maar die niet in het administratief dossier werden opgenomen.

Dat verwerende partij onzorgvuldig is geweest en deze medische documenten aan het administratief dossier had moeten toevoegen, minstens rekening had kunnen houden met deze medische feiten alvorens een inreisverbod op te leggen aan verzoeker voor het volledige Schengengebied.

Dat verwerende partij ook een onredelijke beslissing heeft genomen door aan verzoeker een inreisverbod van acht jaar op te leggen voor het volledige Schengengebied.

Terwijl uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker sedert 2001 in Frankrijk verblijft; dat verzoeker beschikt over een Franse verblijfskaart die geldig is tot 04.03.2021; dat verzoeker een afspraak had op 12.04.2021 om zijn verblijfskaart te hernieuwen.

Dat verzoeker dus zeer eenvoudig zijn verblijfstitel in Frankrijk kan hernieuwen maar dat verzoeker, door het opgelegde inreisverbod in grote problemen dreigt te komen omdat hij alsdan voor acht jaar het Schengengebied niet mag betreden en zo zijn verblijfskaart in Frankrijk niet kan hernieuwen en dus ook zijn medische behandeling in Frankrijk tegen aids niet kan verderzetten waardoor het leven van verzoeker letterlijk in gevaar is.

Dat het middel van verzoeker ernstig en gegrond is.”

Aan zijn verzoekschrift voegt verzoeker een medisch getuigschrift toe van 2018 van een arts in Parijs waarin gewag wordt gemaakt van een HIV1-infectie en voorschriften voor anti-AIDS medicatie (Verzoekschrift, bijlage 6).

3.2. Het zorgvuldigheidsbeginsel houdt in dat het bestuur zijn beslissing op zorgvuldige wijze moet voorbereiden. Dit impliceert dat de beslissing dient te steunen op werkelijk bestaande en concrete feiten die met de vereiste zorgvuldigheid werden vastgesteld. De zorgvuldigheid verplicht de overheid onder meer om zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk onderzocht worden, zodat de overheid met kennis van zaken kan beslissen (RvS 22 november 2012, nr. 221.475).

3.3. De bestreden beslissing vermeldt uitdrukkelijk het door verzoeker geschonden geachte artikel 74/11, §1, vierde lid, van de vreemdelingenwet. Deze wetsbepaling luidt als volgt:

“§ 1. De duur van het inreisverbod wordt vastgesteld door rekening te houden met de specifieke omstandigheden van elk geval.

(...)

De beslissing tot verwijdering kan gepaard gaan met een inreisverbod van meer dan vijf jaar, indien de onderdaan van een derde land een ernstige bedreiging vormt voor de openbare orde of de nationale veiligheid.”

3.4. Het inreisverbod ontzegt verzoeker gedurende 8 jaar de toegang tot het grondgebied omwille van redenen van openbare orde. Verzoeker betoogt in zijn middel in wezen dat onvoldoende rekening werd gehouden met *“de specifieke omstandigheden”*, in het bijzonder met zijn medische situatie.

3.5. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing enkel wordt verwezen naar de vragenlijst die verzoeker op 7 april 2021 zou hebben ontvangen, maar niet zou hebben ingevuld.

Aangezien geen administratief dossier werd neergelegd, kan niet worden nagegaan of verzoeker voordien of naderhand gegevens had aangebracht betreffende zijn gezondheidstoestand. Er kan evenmin worden nagegaan of de gemachtigde van de staatssecretaris ter gelegenheid van het opleggen van het inreisverbod (bijlage 13*sexies*), ruim 5 maanden later, rekening heeft gehouden met verzoekers medische situatie en de opvolging die hij hiervoor in Frankrijk genoot. Uit de bestreden beslissing blijkt zulks in ieder geval niet. Verzoeker stelt dat dit een onzorgvuldigheid uitmaakt in hoofde van de gemachtigde van de staatssecretaris. De Raad treedt verzoeker op dit punt bij.

3.6. De bestreden beslissing is behept met een onzorgvuldigheid.

Het tweede middel is in de aangegeven mate gegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 21 september 2021 tot het opleggen van een inreisverbod (bijlage 13*sexies*) wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drie februari tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN